

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 17.3.2014
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verosta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unionin syrjäisimpiin alueisiin, kuten Kanariansaariin, sovellettavassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) ei periaatteessa sallita, että paikallisia tuotteita verotetaan eri tavalla kuin Espanjan tai muiden jäsenvaltioiden tuotteita. SEUT-sopimuksen 349 artiklassa määrätään kuitenkin, että syrjäisimpien alueiden hyväksi voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä kyseisten alueiden taloudellisiin ja sosiaalisiin oloihin vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi.

EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan perusteella hyväksytyllä 20. kesäkuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/546/EY¹ annetaan Espanjalle lupa soveltaa 30 päivään kesäkuuta 2014 tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti valmistettuihin tuotteisiin vapautuksia tai alennuksia ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancias en las islas Canarias” -nimisestä verosta, jäljempänä 'AIEM'. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 5, 15 tai 25 prosenttiyksikköä.

Päätöksessä 2002/546/EY ilmoitetaan syyt, joiden vuoksi erityistoimenpiteiden toteuttaminen katsotaan perustelluksi. Näitä ovat muun muassa syrjäinen sijainti, raaka-aine- ja energiariippuvuus, laajempien varastojen perustamisen välttämättömyys, paikallisten markkinoiden pieni koko ja vientitoiminnan kehittymättömyys. Kyseisten haittojen vuoksi paikallisesti tuotettujen tuotteiden tuotantokustannukset ja siten myös niiden omakustannushinnat ovat korkeammat. Tämän vuoksi paikalliset tuotteet eivät olisi ilman erityistoimenpiteitä yhtä kilpailukykyisiä kuin muualla tuotetut tuotteet, vaikka otettaisiin huomioon kustannukset, joita muualla tuotettujen tuotteiden kuljettamisesta Kanariansaarille aiheutuu. Tämä vaikeuttaisi paikallisen tuotannon säilyttämistä. Päätökseen 2002/546/EY sisältyvät erityistoimenpiteet onkin suunniteltu siten, että ne lujittavat paikallista teollisuustuotantoa parantamalla sen kilpailukykyä.

AIEM on välillinen valtion vero, joka kannetaan yhdessä vaiheessa tavaroiden luovutuksista Kanariansaarilla. Tuotujen tuotteiden veron perusteena on tullausarvo, ja Kanariansaarten tuottajien tuotteiden luovutuksen veron perusteena on suoritettun vastikkeen kokonaismäärä. Päätökseen 2002/546/EY sisältyvät erityistoimenpiteet ovat eräänlainen eriytetyn verotuksen muoto, joka hyödyttää joidenkin paikallisten tuotteiden tuotantoa. Tämä on valtioneutua, joka edellyttää komission hyväksyntää. Hyväksyntä myönnettiin valtioneutua koskevalla päätöksellä NN 22/2008.

Espanja on pyytänyt 16. marraskuuta 2010 Euroopan komissiota pidentämään päätöksen 2002/546/EY soveltamisaikaa kahdella vuodella, jotta sen voimassaolon päättymispäivä olisi sama kuin vuosina 2007–2013 sovellettavilla alueellisia valtioneutua koskevilla suuntaviivoilla².

Espanja on pyytänyt myös valtioneutua koskevan päätöksen NN 22/2008 soveltamisajan pidentämistä kahdella vuodella. Mainitun päätöksen mukaan Espanjan viranomaisten myöntämää AIEM-veroa koskeva tuki soveltuu yhteismarkkinoille. Komissio hyväksyi soveltamisajan pidentämisen kahdella vuodella valtioneutua koskevalla päätöksellä SA.31950

¹ EYVL L 179, 9.7.2002, s. 22–27.

² EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

(N 544/2010)³, jolla pidennettiin valtiontukea koskevan päätöksen NN 22/2008 soveltamisaikaa 31. päivään joulukuuta 2013.

Komissio on arvioinut päätöksen 2002/546/EY soveltamisajan pidentämistä koskevaa pyyntöä Kanariansaariin vaikuttavien haittojen merkittävyyden kannalta ja on tullut siihen tulokseen, että soveltamisajan pidentämistä koskevan pyynnön hyväksyminen oli perusteltua.

Kanariansaarten AIEM-veroa koskevien erityisjärjestelyjen soveltamista koskevassa, neuvostolle 28. elokuuta 2008 annettussa komission kertomuksessa vahvistettiin, että AIEM-vero toimii tyydyttävällä tavalla ja että neuvoston päätöksen 2002/546/EY säännöksiä ei ole tarvetta muuttaa.

Tämän vuoksi 19. joulukuuta 2011 annetulla neuvoston päätöksellä 895/2011/EU⁴ muutettiin päätöstä 2002/546/EY siten, että sen soveltamisaikaa pidennettiin 31. päivään joulukuuta 2013.

Espanjan viranomaiset pyysivät komissiota 4. maaliskuuta 2013 valmistelemaan neuvoston päätöksen luvan antamisesta Espanjalle soveltaa vapautuksia tai alennuksia AIEM-verosta joihinkin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettaviin tuotteisiin vuosina 2014–2020. Päätöksellä muutetaan tuoteluetteloa ja enimmäisverokantoja, joita sovelletaan joihinkin niistä.

Komissio antoi 28. kesäkuuta 2013 uudet alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosiksi 2014–2020⁵. Nämä suuntaviivat ovat osa laajempaa strategiaa, jolla valtiontuen valvontaa uudenaikaistetaan. Niiden tarkoituksena on edistää kasvua sisämarkkinoilla kannustamalla tehokkaampia tukitoimenpiteitä ja keskittämällä komission täytäntöönpanotoiminta tapauksiin, joilla on suurin vaikutus kilpailuun.

Kun otetaan huomioon, että nämä suuntaviivat tulevat voimaan 1. heinäkuuta 2014, näytti perustellulta pidentää päätöksen 2002/546/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 895/2011/EU, soveltamisaikaa kuudella kuukaudella, jotta sen voimassaolon päättymispäivä olisi sama kuin nykyisten suuntaviivojen voimassaolon päättymispäivä. Päätöstä 2002/546/EY on muutettu vastaavasti päätöksellä 1413/2013/EU⁶, jolla sen soveltamista jatketaan 30. päivään kesäkuuta 2014.

Komissio on analysoinut Espanjan viranomaisilta saamansa pyynnön sekä tiedot, joita eri sidosryhmät ovat toimittaneet komissiolle. Analyysi vahvisti sen, että Kanariansaarten erityispiirteet haittaavat näiden alueiden kehitystä ja aiheuttavat lisäkustannuksia sinne sijoittautuneille toiminnanharjoittajille. Sen vuoksi on perusteltua säilyttää AIEM-poikkeus paikallisesti tuotettujen teollisuustuotteiden luettelon osalta. Tämä toimenpide on tarpeen ja oikeasuhteinen eikä se haittaa unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

2. ESPANJAN PYYNNÖN TARKASTELU JA POIKKEUSPÄÄTÖKSEN OIKEASUHTEISUUS

SEUT-sopimuksen 110 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot eivät saa määrätä muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä maksuja, kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille. Jäsenvaltiot eivät liioin määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä maksuja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa.

³ EUVL C 237, 13.8.2011, s. 1.

⁴ EUVL L 345, 29.12.2011, s. 17.

⁵ EUVL C 209, 23.7.2013, s. 1.

⁶ EUVL L 353, 28.12.2013, s. 13.

SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin antaa jäsenvaltioille, joilla on syrjäisimpiä alueita, luvan poiketa SEUT-sopimuksen 110 artiklan määräyksistä näiden alueiden kehitystä suuresti haittaavan rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen huomioon ottamiseksi. Tällainen poikkeus ei saa heikentää unionin oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta. SEUT-sopimuksen 113 artiklan mukainen verotuspolitiikka on esimerkki tällaisesta yhteisestä politiikasta. Näin ollen tällaisten poikkeusten on pysyttävä oikeasuhteisina eli ne eivät saa mennä pidemmälle kuin mikä on tarpeen näiden alueiden talouden kehitystä heikentävien kielteisten toimintaedellytysten torjumiseksi eivätkä ne saa liikaa väärää kilpailua sisämarkkinoilla. Sen vuoksi SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskevilla poikkeuksilla olisi vain korvattava kokonaan tai osittain näiden alueiden tuottajien kärsimät kustannushaitat.

Kanariansaarten talous on hyvin riippuvainen matkailusta. Tämä riippuvuusuhde on vakava uhka Kanariansaarten kehittymiselle, koska matkailutottumusten muutoksen, luonnonkatastrofien tai talouden taantumien vaikutukset voivat olla erittäin suuret saariston taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen kannalta. Näin tapahtuikin maailmanlaajuisen finanssikriisin aikana vuosina 2008 ja 2009. Kriisi vaikutti suuresti saarilla vierailevien matkailijoiden määrään ja sitä kautta niiden talouteen. Matkailijoiden väheneminen lisäsi huomattavasti työttömyyttä, ja työttömyysaste nousi korkeammalle kuin Manner-Espanjassa, joka on yhdessä Kreikan kanssa yksi niistä kahdesta jäsenvaltiosta, joissa on korkein työttömyysaste Euroopan unionissa. Kasvu oli vieläkin näkyvämpää nuorisotyöttömyydessä. Tämä selittyy sillä, että suuri joukko nuoria on riippuvainen matkailun luomista kausiluonteisista työpaikoista.

Kanariansaarten markkinoille on lisäksi ominaista rajoittunut koko, joka estää teollisuutta pääsemästä optimaaliseen tuotantoon. Suurin osa teollisuuskoneista on suunniteltu tuottavuutta ja kannattavuutta lisäävään laajamittaiseen tuotantoon. Näitä koneita ei ole suunniteltu pienemmille markkinoille, mistä syntyy käyttämätöntä tuotantokapasiteettia, mikä tarkoittaa sitä, että teollisuus joutuu toimimaan tuotantokustannusten minimoimiseen tarvittavaa tuotantotasoa alhaisemmalla tuotantotasolla, mikä rajoittaa mahdollisuuksia mittakaavaetuihin.

Kanariansaarten lähellä sijaitsevilla mailla ja alueilla (Marokko, Länsi-Sahara ja Mauritania) on rajallisesti hankintakapasiteettia, ja huomattava kehitysero rajoittaa mahdollisuuksia vientiin Kanariansaarilta.

Toinen Kanariansaarten erityispiirre, josta aiheutuu merkittävästi ylimääräisiä kustannuksia sinne sijoittautuneille toiminnanharjoittajille, on alueellinen pirstoutuminen ja etäisyys useimpien raaka-aineiden lähteistä, mikä korottaa kuljetuskustannuksia. Ongelmaa on pahentanut entisestään öljyn hintojen nousu, jolla on ollut merkittävä vaikutus kuljetuskustannusten nousuun.

Vesi on niukka luonnonvara Kanariansaarilla. Veden puute vaikuttaa luonnollisesti sen hintaan ja johtaa kilpailukykyhaittaan muissa Espanjan osissa tai Euroopan unionissa sijaitsevaan teollisuuteen nähden. Tämä koskee erityisesti toimialoja, joilla vesi on merkittävä raaka-aine (esim. elintarvikkeet, kemia, paperi) mutta myös niitä, jotka tarvitsevat paljon jäähdytyslaitteistoja.

On olemassa hankkeita maakaasun käyttöönottamiseksi Kanariansaarten kahdella suurimmalla saarella, mutta vielä ei tiedetä, milloin tätä polttoainetta voidaan käyttää tehokkaasti. Maakaasun puuttuminen heikentää kilpailukykyä merkittävästi, koska lämmön ja energian tuottaminen muista lähteistä on huomattavasti kalliimpaa.

Koska saarilla ei ole kierrätyslaitoksia, jäte on kuljetettava mantereelle ja myrkylliset jätteet on käsiteltävä Kanariansaarten ulkopuolella. Tästä syystä teollisuusjätteen ja myrkyllisten jätteiden käsittelystä aiheutuu suurempia ympäristöön liittyviä kustannuksia.

Edellä kuvatut Kanariansaarten piirteet vaikuttavat tietyssä määrin kaikkeen saarilla tapahtuvaan tuotantoon. Sen vuoksi on aiheellista tarkistaa, miten nykyinen eriytetty verotus on vaikuttanut paikallistuotannon markkinaosuuteen ja mukauttaa verotuksen eriyttämistä sen varmistamiseksi, ettei siitä aiheudu liiallista kilpailun vääristymistä.

Hyväksytyistä eriytetyistä verokannoista tehdyssä analyysissä otettiin huomioon paitsi paikallistuotannon keskimääräinen markkinaosuus vuosina 2008–2011 myös sen kehitys ja muut tiedot, joita sidosryhmät olivat oma-aloitteisesti toimittaneet komissiolle. Teollisuudenaloilla, jotka tuottavat tuotteita, joilla on erilaiset yhteisen tullitariffin tullit, analysoitiin kaikkien tuotteiden yhteenlaskettu markkinaosuus eikä pelkästään yksittäisiä markkinaosuuksia. Nämä seikat selittävät sen, miksi eriytetty enimmäisverokanta vaihtelee, vaikka tuotteiden keskimääräinen markkinaosuus paikallistuotannosta on samankaltainen.

Tupakan osalta ehdotetaan, että eriytetty verokanta pidetään edelleen 25 prosentissa ja 1 000 savukkeen vähimmäisvero nostetaan 6 eurosta 18 euroon Espanjan viranomaisten pyynnön mukaisesti.

Espanjan viranomaiset ovat sisällyttäneet eriytetyn verokannan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luetteloon joitakin tuotteita, joiden osuus paikallistuotannosta on erittäin alhainen. Espanjan viranomaisten esittämä perustelu on se, että näiden tuotteiden paikallistuotantoa suunnitellaan lisäävän, eikä se ole mahdollista ilman eriytettyä verotusta.

Espanjan viranomaisilta saadussa pyynnössä mainituista yhteensä 139 tuotteesta komissio hyväksyy verokannan sellaisena kuin sitä ehdotetaan 119 tuotteelle. Komissio katsoo, että loppujen 20 tuotteen kohdalla eriytetyn verokannan olisi oltava alhaisempi, jotta voidaan välttää mahdollinen kilpailun vääristyminen.

Komission tekemän yksityiskohtaisen analyysin perusteella voidaan laatia erilliset tuoteluettelot eriytetyn verokannan, alan ja yhteisen tullitariffin perusteella seuraavasti:

5 prosenttia

Maatalous- ja kalastustuotteet:

0207 11/0207 13

Kivennäisaineet:

2516 90 00 00/6801/6802

Rakennustarvikkeet:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Kemikaalit:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Metalliteollisuus:

7604/7608

Elintarviketeollisuus:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/

0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/
1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/
1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/
2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Juomat:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Tekstiili ja nahka:

6112 31/6112 41

Paperi:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Taidegrafiikka ja kustannusteollisuus:

4910

10 prosenttia

Maatalous- ja kalastustuotteet:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Rakennustarvikkeet:

2523 29 00 00/

Elintarviketeollisuus:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Paperi:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 prosenttia

Maatalous- ja kalastustuotteet:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Rakennustarvikkeet:

2523 90/7010

Kemikaalit:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/39
23 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metalliteollisuus:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Elintarviketeollisuus:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Juomat:

2203/2208 40

Tekstiili ja nahka:

6302

Paperi:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Taidegrafiikka ja kustannusteollisuus:

4909/4911

25 prosenttia

Tupakka:

2402

Näissä tuoteluetteloissa otetaan huomioon 349 artiklan tavoite toteuttaa erityistoimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Kanariansaarten erityispiirteet, ja samalla vältetään kilpailu vääristyminen tavalla, joka voisi haitata sisämarkkinoiden toimintaa.

Kun Espanjan viranomaiset toimittavat tämän neuvoston päätöksen 2 artiklassa säädetyn kertomuksen olisi suotavaa, että komissio arvioi eriytettyjen verokantojen vaikutukset ja mahdolliset muutostarpeet. Tuolloin olisi myös tärkeää tarkistaa, on niiden tuotteiden paikallistuotanto lisääntynyt, joille pyydetään eriytettyä verotusta mutta joilla ei tällä hetkellä ole merkittävää paikallistuotantoa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Tiivistelmä ehdotetuista toimista

Antaa Espanjalle lupa soveltaa poikkeuksia tai alennuksia AIEM-verosta tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin.

Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 349 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Neuvosto on ainoa taho, jolla on valtuudet toteuttaa SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla erityistoimenpiteitä syrjäisimpien alueiden hyväksi mukauttaakseen perussopimusten, mukaan lukien yhteiset politiikat, soveltamista kyseisiin alueisiin syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi.

Ehdotus on siten toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston päätös.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

SEUT-sopimuksen 349 artiklan mukaiset poikkeukset on tehtävä neuvoston päätöksillä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta Euroopan unionin talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verosta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁷,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla neuvosto, ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden rakenteellisen, taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen, jota vaikeuttavat niiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista, toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla pyritään erityisesti luomaan näillä alueilla perussopimusten soveltamisen edellytykset, yhteiset politiikat mukaan luettuina.
- (2) Näin ollen on aiheellista toteuttaa erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on erityisesti määrittellä ne edellytykset, joilla perussopimusta sovelletaan kyseisiin alueisiin. Toimenpiteissä on otettava huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja rajoitukset heikentämättä kuitenkaan yhteisön oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina.
- (3) Tunnistettuihin haittoihin Kanariansaarilla kuuluvat ensinnäkin palvelualan ja etenkin matkailun ylivoimainen asema alueen tulonlähteenä, Kanariansaarten talouden riippuvuus tästä alasta sekä teollisuuden vähäinen osuus Kanariansaarten bruttokansantuotteesta.
- (4) Lisäksi on todettu, että saarten syrjäinen sijainti haittaa henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta. Riippuvuus tietyistä liikenteen muodoista, kuten ilma- ja meriliikenteestä, on kasvanut siksi, että niiden vapauttaminen on kesken. Tuotantokustannukset ovat suurempia, koska nämä liikennemuodot ovat tehottomampia ja kalliimpia kuin maantie- tai rautatieliikenne.
- (5) Syrjäisestä sijainnista seuraa, että tuotantokustannuksia nostavat myös alueen raaka-aine- ja energiariippuvuus, varastojen perustamisvelvoite ja tuotantovälineiden hankinnassa ilmenevät vaikeudet.
- (6) Markkinoiden pieni koko ja vientitoiminnan kehittymättömyys, saarten maantieteellinen hajanaisuus ja välttämättömyys pitää yllä eriytettyjä mutta volyyymiltään rajallisia tuotantolinjoja pienten markkinoiden tarpeiden tyydyttämiseksi, rajoittavat mahdollisuuksia saada aikaan mittakaavaetuja.

---

⁷ EUVL C [...].

- (7) Erityispalvelujen ja ylläpitopalvelujen saanti sekä yritysten johtohenkilöstön ja teknisen henkilöstön ammatilliset koulutuspalvelut osoittautuvat usein rajallisiksi tai kalliiksi, samoin kuin yritysten toiminnan edistäminen Kanariansaarten ulkopuolisilla markkinoilla. Lisäksi rajalliset jakelukanavat johtavat ylivarastointiin.
- (8) Ympäristön osalta teollisuusjätteiden hävittäminen ja myrkyllisten jätteiden käsittely nostavat ympäristökustannuksia. Kustannukset ovat tavanomaista korkeammat, koska kierrätyslaitoksia ei ole kuin eräille tuotteille ja koska jätteitä joudutaan kuljettamaan mantereelle ja myrkyllisiä jätteitä käsittelemään Kanariansaarten ulkopuolella.
- (9) Näiden tietojen ja Espanjan viranomaisten toimittama ilmoitus huomioon ottaen on syytä uusia lupa sellaisiin tuotteisiin sovellettavan veron toteuttamiseen, joiden osalta voidaan harkita verosta vapauttamista paikallisen tuotannon edistämiseksi.
- (10) EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan perusteella hyväksytyllä 20 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/546/EY⁸ Espanjalle annettiin alun perin lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2011 tiettyihin Kanariansaarilla paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin vapautuksia tai alennuksia ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias” -nimisestä verosta (AIEM). Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa tuotteesta riippuen olla enintään 5, 15 tai 25 prosenttiyksikköä.
- (11) Joulukuun 19 päivänä 2011 annetulla neuvoston päätöksellä 895/2011/EU⁹ muutettiin päätöstä 2002/546/EY siten, että sen soveltamisaikaa pidennettiin 31 päivään joulukuuta 2013.
- (12) Joulukuun 17 päivänä 2013 annetulla neuvoston päätöksellä 1413/2013/EU¹⁰ muutettiin päätöstä 2002/546/EY siten, että sen soveltamisaikaa pidennettiin 30 päivään kesäkuuta 2014.
- (13) AIEM-vero palvelee tavoitetta, joka koskee Kanariansaarten teollisuustuotantoalojen itsenäistä kehittämistä ja saarten talouden monipuolistamista.
- (14) Teollisuustuotteita koskeva vapautuksen enimmäismäärä vaihtelee alan ja tuotteen mukaan viidestä viiteentoista prosenttiin.
- (15) Valmiisiin tupakkatuotteisiin sovellettava vapautuksen enimmäismäärä on kuitenkin korkeampi, koska tupakka-ala muodostaa poikkeustapauksen. Kanariansaarilla aiemmin voimakkaasti kehittynyt tupakkateollisuus on nimittäin hiipunut erittäin voimakkaasti jo muutamia vuosia. Saaristoasemasta johtuvat edellä mainitut esteet ovat yksi tupakan paikallistuotannon hiipumisen luonnollinen syy Kanariansaarilla. On perusteltua säilyttää huomattava vapautus tupakan osalta. Tämä vapautus verosta liittyy suoranaisesti tavoitteeseen säilyttää tuotantotoiminta Kanariansaarilla.
- (16) Kanariansaarten sosioekonomiselle kehittämiselle annettavan tuen tavoitteita toteutetaan kansallisesti veron käyttötarkoitusta ja AIEM-verosta saatavien tulojen varaamista koskevin vaatimuksin. Näiden verotulojen sisällyttäminen Kanariansaarten taloutta ja verotusta koskevan järjestelmän varoihin ja niiden varaaminen Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on lakiin perustuva velvoite.

---

⁸ EYVL L 179, 9.7.2001, s. 22.

⁹ EUVL L 345, 29.12.2011, s. 17.

¹⁰ EUVL L 353, 28.12.2013, s. 13.

- (17) Järjestelmän kestoksi vahvistetaan kuusi ja puoli vuotta. Saavutettuja tuloksia on kuitenkin tarpeen arvioida. Espanjan viranomaisten on siten toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017 kertomus 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämässä tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden kohtaamat haitat. Soveltamisalaa ja yhteisön säännösten nojalla sallittuja vapautuksia voidaan tarvittaessa tarkistaa tältä pohjalta.
- (18) Veroedun, joka koskee AIEM-veroa, on oltava oikeasuhteinen, jotta ei vaaranneta unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, kilpailun vääristymisen välttäminen sisämarkkinoilla ja valtiontukipolitiikassa mukaan luettuina.
- (19) Tällä päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 28, 30 ja 110 artiklassa määrätään, Espanjan viranomaisille annetaan lupa määrätä liitteessä tarkoitettuille Kanariansaarilla paikallisesti tuotetuille tuotteille täysimääräisiä vapautuksia tai alennuksia Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias -nimisestä verosta (AIEM) 31 päivään joulukuuta 2020. Näiden vapautusten on kuuluttava Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan ja edistettävä alueen paikallista toimintaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen täysimääräisten vapautusten tai alennusten soveltaminen ei saa johtaa eroihin, jotka ylittävät

a) liitteessä olevassa A osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 5 prosenttia;

b) liitteessä olevassa B osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 10 prosenttia;

c) liitteessä olevassa C osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 15 prosenttia;

d) liitteessä olevassa D osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 25 prosenttia. Espanjan viranomaiset voivat kuitenkin määrätä savukkeille vähimmäisveron, jonka enimmäismäärä on 18 euroa 1 000:ta savuketta kohden ja jota sovelletaan ainoastaan, mikäli yleisten verotyyppien soveltamisen tuloksena oleva AIEM-vero jää alle tämän määrän.

2 artikla

Espanjan viranomaisten on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2017 kertomus 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämässä tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden haitat.

Komission on tältä pohjalta toimitettava neuvostolle kertomus, johon sisältyy täydellinen taloudellis-sosiaalinen analyysi, ja tarvittaessa ehdotus tämän päätöksen säännösten mukauttamiseksi.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2014.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*